

عنوان مقاله:

رستاخیز عرفانی انواع نادر صوت در غزلیات شمس

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 14، شماره 55 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ماندانا کمرخانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

میر جلال الدین کزازی - استاد تمام دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

غزلیات شمس پیوندخروش ناخودآگاه درونی شاعر و آواهای طبیعی نظام هستی است، این دو در تطبیق با فضای عرفانی و معنایمتمن شاعرانه به سبکی موسیقایی احضار می شوند، مولانا بی هیچ انتخاب گزینشی یا تحمیلی بر متن، مفاهیم عرفانی را در بستر جویباری غزل می نشاند و در این راستا به جلوه های طبیعی و شاعرانه صوت روی می آورد، رویکرد درونی و جوششی مولانا به اصوات، مجموعه ای از حرف آهنگ ها، واژه آهنگ ها، متن آهنگ ها و صدامعناها را در حریم غزلیات شمس فراهم آورده است، این اصوات دارای مصادیق متعددی است و در این جستار با عناوین: اصوات شاعرانه، اصوات قراردادی، اصوات موکد، اصوات ممتد، اصوات وابسته و اصوات نواختی نامگذاری شده و کیفیت دیگر انواع شناخته شده صوت و صوت آفرینی در غزلیات شمس، از جمله: نام آوا، صدامعنا، نغمه حروف، تکرار، تجنیس و... تحلیل شده است، در غزلیات شمس منشا اصوات، حرکت است و این دو، کفه ها یک ترازو هستند، در این جستار مهمترین عناصر ایجاد حرکت که به خلق ابزارهای صوت آفرینی منجر می شود، بر شمرده شده است، رابطه صدا و حرکت و مقاصد ثانویه اصوات در غزلیات شمس، دیگر محورهای این پژوهش هستند

کلمات کلیدی:

مولانا، غزلیات شمس، اصوات عرفانی، حرکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311503>

